

LA LLUFA

ATRACCIÓ FATAL

PP i VOX s'uneixen a Castella Lleó

Va ser a primer cop d'ull, només entrar. Ell vestia de cuir negre total. Ell també però amb un llacet al canell color púrpura. Es van mirar intensament, sense vergonya, provocant-se, sabent com havia d'acabar aquella trobada. Al lavabo.

Ell, va marcar musculatura dorsal, l'altre ell va obrir la boca com si hagués rebut la primera escomesa i es va llepar els llavis. Ell va passar provocativament la mà al voltant del cos d'ell i va deixar la barra del bar xopa. Suava.

Como te llamas. Va dir un. Pepe, va contestar l'altre, y tu? Voximiliano, però algunos me llaman Ano. Yo te llamaré Vox. Ohhhhhhhhhhhhh.

Te estaba esperando la de años... Les dues cares estaven a tocar. L'alè de l'un hagués entelat les ulleres de l'altre, però l'altre no portava ulleres. Donde estabas? A tu espalda. Disimulando... Els dos braços s'aixequen i les mans de l'un i l'altre queden aferrades com si anessin a ballar un tango.

Finalment les boques s'ajunten i les llengües i queden fets una sola llengua, la espanyola i en els caps els ressonen timbals i trompetes i a un l'hi sembla veure una cabra, però no ho és, és el paquet de l'altre.

S'encaminen amb la mirada clara i llunyana i el front aixecat i van per rutes imperials caminant cap els vàters.

Tenen un problema, els dos són sados. Es miren i s'entenen a la primera. Trenquen la cara a la senyora negra dels lavabos i entren amb la cosa inhiesta.

De lluny es pot escoltar un crit orgàstic:

Viva Castilla. Viva León

La LLUFA per la senyora dels lavabos.

